

διαβάζω ιστορίες

Ο κύκλος

Αλέκα Τρίπου-Μάνου

Εικόνες: Βασίλης Γρίβας

ΜΕΤΑΙΧΜΙΩ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
παϊδικό

Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2025

ΚΕΙΜΕΝΟ Αλέκα Τρίπου-Μάνου
ΕΙΚΟΝΕΣ Βασίλης Γρίβας

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Θεοδωρής Τσώλης
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Ουρανία Λυμπεροπούλου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ρεντουάν Αμζλάν

ISBN 978-618-03-4626-8
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84626
Κ.Ε.Π. 6406, Κ.Π. 22162

© 2025, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
και Αλέκα Τρίπου-Μάνου

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση
Ασκληπιδίου 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ασκληπιδίου 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

διαβάζω ιστορίες

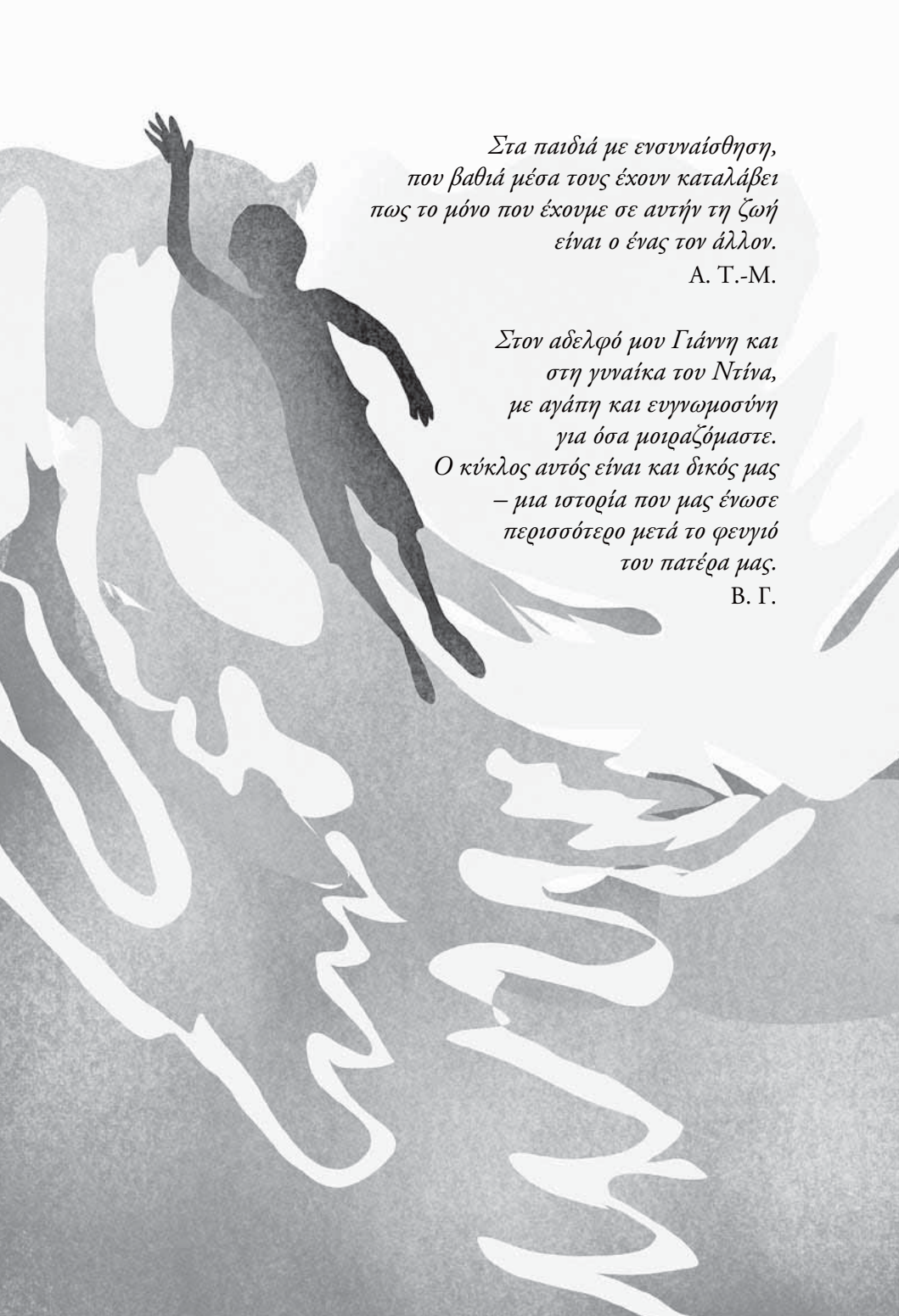
Ο Κύκλος

Αλέκα Τρίπου-Μάνου

Εικόνες: Βασίλης Γρίβας

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

*Στα παιδιά με ενσυναίσθηση,
που βαθιά μέσα τους έχουν καταλάβει
πως το μόνο που έχουμε σε αυτήν τη ζωή
είναι ο ένας τον άλλον.*

A. T.-M.

*Στον αδελφό μου Γιάννη και
στη γυναίκα του Ντίνα,
με αγάπη και ευγνωμοσύνη
για όσα μοιραζόμαστε.
Ο κύκλος αυτός είναι και δικός μας
– μια ιστορία που μας ένωσε
περισσότερο μετά το φεγγιό
του πατέρα μας.*

B. Γ.

1

«Θα κάνεις άλλη μια προσπάθεια, μαμά;»

Εκείνη τον κοίταξε λυπημένα. Τον είχε απογοητεύσει, κι ένιωθε πολύ άσχημα που του άφηνε ξανά το περιθώριο να ελπίζει.

«Ναι... Αλλά, μην περιμένεις πολλά. Μάλλον τίποτα δε θα γίνει...»

Ο Νικόλας έφυγε για το σχολείο με σκυμμένο το κεφάλι. Όπως έδειχναν τα πράγματα, στην εκδρομή δε γινότανε να πάει. Μόλις και μετά βίας τα έβγαζε η μάνα του πέρα με την επιβίωσή τους, πώς να κατάφερνε να ανταπεξέλθει και στα έξοδα της εκδρομής, όσο και αν προσπαθούσε;

Και είχε κάνει τόσα όνειρα ήδη, πόσο κρίμα...

Η κουβέντα για την εκδρομή πρωτοστατού-

σε στα πηγαδάκια των συμμαθητών του στο σχολείο. Ο προορισμός τους, το Ναύπλιο, λέγανε πως ήτανε θαυμάσια πόλη. Μα δεν ήταν αυτό που είχε τόσο σημασία.

Το πιο σημαντικό ήταν πως για δύο ολόκληρες μέρες θα βρισκόταν με τους συμμαθητές του και με την παρέα του, κυρίως.

Κυρίως με αυτήν.

Με το που θα άνοιγαν οι πόρτες του πούλμαν, είχανε συνεννοηθεί να ορμήσουν να πιάσουν τις τελευταίες θέσεις, τη γαλαρία. Όλη η παρέα. Ο Βαγγέλης, αχώριστος κολλητός από την πρώτη τάξη. Ο Νίκος, ο αγαπημένος του ξάδελφος, παιδί σπαθί, ξηγημένο. Κι ο Νώντας που, αν και αρχικά δεν είχε δηλώσει, τελικά είχε καταφέρει να εξασφαλίσει τη συμμετοχή. Τέσσερις φίλοι, όλοι κομπλέ, η τρομερή τετράδα.

Θα ήτανε και η Λιάνα στην εκδρομή, το κορίτσι που του άρεσε.

Βέβαια αυτή δεν ανήκε στην παρέα.

Ακόμη...

Και πλάκες και πειράγματα και τραγούδια με τις φάλτσες τους φωνές, σωστός χαμός η διαδρομή. Κι όταν φτάνανε εκεί, σειρά θα είχε το πλούσιο πρόγραμμα που με τόσο μεράκι είχαν καταστρώσει οι υπεύθυνοι της εκδρομής. Σεργιάνι στην παλιά πόλη με τα πλακόστρωτα δρομάκια, ανάβαση στην Ακροναυπλία, την

Ακρόπολη με τα εννιακόσια ενενήντα εννιά σκαλοπάτια. Για να μην πούμε –όχι να το πούμε, γιατί να μην το πούμε;– εξόρμηση στο Μπούρτζι με караβάκι!

Ακόμα και ξενάγηση με το τρενάκι στην πόλη, να κάθεσαι αραχτός και να απολαμβάνεις, εντάξει... δεν παίζει!

Βόλτες, περπάτημα, φωτογραφίες, σέλφι, απ' όλα...

Και το βράδυ διαμονή σε ξενοδοχείο με πισίνα.

Δεν είχε πάει ποτέ στη ζωή του ο Νικόλας σε πισίνα.

Εκεί να δεις βουτιές και παιχνίδια με τους κολλητούς.

Εκεί να δεις μεγαλεία...

Τώρα όμως έμοιαζε το Ναύπλιο να απομακρύνεται. Όχι εκατόν σαράντα που είναι κανονικά, εκατόν σαράντα χιλιάδες και βάλε χιλιόμετρα είχε γίνει η απόσταση που τον χώριζε πλέον από εκείνο.

Τα σκαλοπάτια για την Ακροναυπλία είχα-

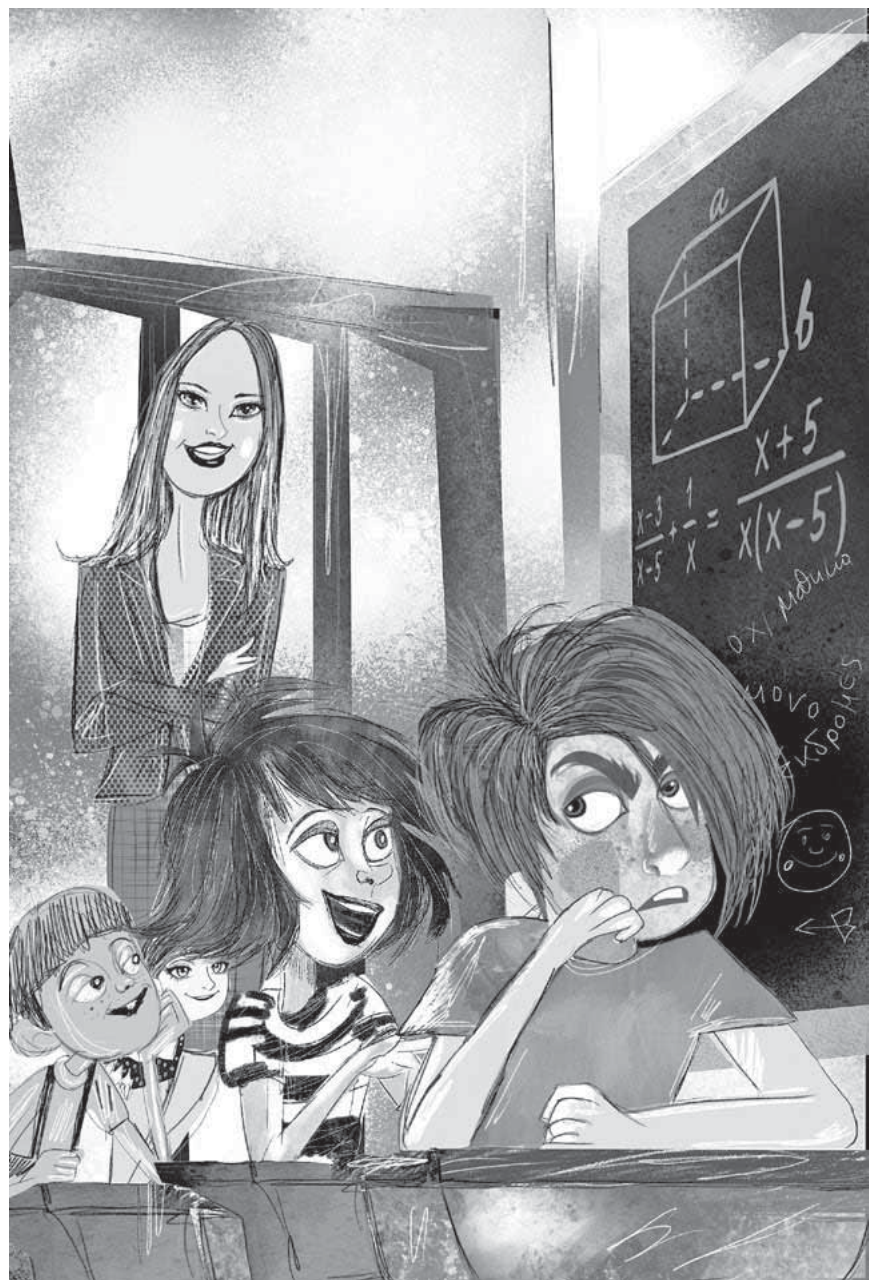
νε γίνεται ατελείωτα, σαν κάποιο αόρατο χέρι να πρόσθετε κι άλλα κι άλλα κι άλλα... κι η κορυφή της ατέλειωτης σκάλας χανόταν στο γαλάζιο του ουρανού, έτσι που ήταν πια αδύνατη η κατάκτησή της.

Για να μη μιλήσουμε και για τις βουτιές στην πισίνα, που θα έκανε όλο στιλ – γιατί, μην ξεχνάμε, είχε και μια Λιάνα να εντυπωσιάσει. Δεν πά’ να ’παιρνε φόρα, δεν πά’ να γέμιζε και να φούσκωνε το στήθος του με αέρα, η πισίνα είχε επιδοθεί σε ένα ατέρμονο κυνηγητό μαζί του κι όλο και έφευγε μακριά, πιο μακριά, πιο μακριά, σαν να ’χε βάλει σκοπό να παίξει με τα νεύρα του και να του τα σπάσει. Όσπου στο τέλος τη ρούφηξε το άπειρο και χάθηκε εντελώς από το οπτικό του πεδίο...

Τα όνειρά του είχαν διαλυθεί, όπως τα κάστρα στην άμμο...

«Θα με βοηθήσεις, Νικόλα, με την άσκηση των μαθηματικών;»

Αι παράτα με! σκέφτηκε από μέσα του. Άλλη όρεξη δεν είχε. Είχε που είχε τον δικό του

καημό, είχε και την Ελίνα να του φορτώνεται κάθε τρεις και λίγο.

Έτοιμος ήτανε να αρνηθεί.

Μα καθώς συνάντησε το παρακλητικό της βλέμμα, το ξανασκέφτηκε.

Μπορεί να ήτανε ο ίδιος χάλια, κομμάτια, μα γιατί να απογοητεύσει και τη συμμαθήτριά του που βασιζότανε σε εκείνον για να της εξηγήσει την πρόσθεση των κλασμάτων;

Ούτε ο ίδιος δεν κατάλαβε πώς καλά καλά χαράχτηκε εκείνο το χαμόγελο στο πρόσωπό του.

«Εντάξει... της είπε. Στο επόμενο διάλειμμα να βρεθούμε...»

Ο Νικόλας χάνει τη σχολική εκδρομή. Η Ελίνα δυσκολεύεται με τις ασκήσεις των μαθηματικών. Ο Γιάννης τελευταία στιγμή τρέχει να προλάβει την πρόβα. Η Βάνα μόλις πέρασε μια μεγάλη λαχτάρα. Χάρη σε ένα περίεργο παιχνίδι της μοίρας, τα παιδιά αυτά, καθώς κάνουν την υπέρβαση, μπλέκονται μεταξύ τους σε ένα γαϊτανάκι αλληλεγγύης και έρχονται να μας υπενθυμίσουν πως καμία συμπεριφορά ή πράξη δεν πάει χαμένη, πως όλα για κάποιο λόγο γίνονται – τα πάντα είναι κύκλος. Και πως, στην τελική, το μόνο που έχουμε σε αυτή τη ζωή είναι ο ένας τον άλλο.

από 9 ετών

ISBN: 978-618-03-4626-8

9 786180 346268
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84626

ΘΕΜΑ: Ανθρώπινες σχέσεις

metaixmio.gr